

(Laurits Jensen). I sit Indlæg under denne Finanslovbehandling fremkom det ærede Medlem med et meget stærkt og, som det synes mig, ganske uberettiget Angreb paa Frederiksberg Hjælpekasse. Han bemærkede følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Jeg skal . . . holde mig til Tilfældene her i Nærheden af Hovedstaden og se paa, hvorledes Forholdene har været i den store rige Nabokommune Frederiksberg. Fra denne Kommune har vi haft mellem 6 og 7 pCt. af disse Andragender, men vi har ogsaa haft flere Vanskeligheder, flere Bryderier og mere Besvær med disse 6—7 pCt. fra Frederiksberg Kommune end med de øvrige 93 pCt., som vi har haft fra København og Gentofte, saa de smaa næringsdrivende maa takke deres Gud for, at de ikke er kommet for den Riber-Ret, der hedder Frederiksberg Hjælpekasse. Vi har staaet med ganske analoge Tilfælde fra København og Frederiksberg og har faaet Andragenderne bevilget for Københavns Vedkommende, men faaet dem pure forkastet ude paa Frederiksberg“.

Det ærede Medlem siger saa videre: „Efter Lovens Fornyelse under den 16. Juni modtog jeg en Skrivelse angaaende denne Lov fra Frederiksberg Kommunes Hjælpekasse, hvori de bl. a. meddelte mig, at man vilde have fraraadet en Fornyelse af Loven, hvis man var blevet spurgt. Det vil altsaa sige, at de vilde have forsøgt at hindre denne Lovs Fornyelse, hvis det var lagt i deres Haand. Og hvad er der saa sket siden? At vi har haft ca. 900 Andragender til Behandling og faaet dem bevilget. Der er altsaa 900, der har faaet Hjælp gennem denne Lov. Men hvis det var gaaet efter den Receipt, som Frederiksberg Hjælpekasse vilde have skrevet for os, havde disse Folk været ganske udelukkede fra at faa nogen Hjælp ad den Vej“.

Der er for nyli udsendt den 11te Aarsberetning for den kommunale Hjælpekasse paa Frederiksberg, og deri er bl. a. ogsaa gjort Rede for det Udvalgs Virksomhed, som har haft særlig med disse Sager at gøre. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at dette særlige Udvalg bestaar af Fabrikant Harald Cohn og Klædehandler Hvidberg, altsaa to Erhvervsmænd, samt Fru Camilla Nielsen, og Udvalget har meddelt mig, at med Hensyn til Afgørelser i de Spørgsmaal, der har foreligget for det, har Medlemmerne overalt været enige trods de modsatte Standpunkter, som de indtager, idet Fru Camilla Nielsen repræsenterer et meget radikalt Standpunkt.

Alle Udvalgets Medlemmer har, som

det er blevet sagt, været enige om, at for Frederiksbergs Vedkommende var Fornyelse af Loven om denne særlige Hjælp til mindre næringsdrivende unødvendig. Dette hænger selvfølgelig sammen med de Erfaringer, som Udvalget har gjort under Behandlingen af de Spørgsmaal, som har været forelagte det. Der har i Tiden indtil 31. Marts været i alt 207 Andragender, hvoraf 29 maatte afslaaes. Der blev til de 178 Ansøgere bevilget i alt 25 844 Kr., og det viser sig nu af Opgørelsen over Ansøjerne, at det er et meget lille Antal egentlig forretningsdrivende, som har henvendt sig om Hjælp. Som et talende Vidnesbyrd om den Ulyst, som de handlende paa Frederiksberg har næret overfor at modtage denne offentlige Hjælp, anføres det, at en Ansøger, som havde faaet bevilget 140 Kr. pr. Maaned i to Maaneder, allerede efter første Rates Udbetaling meddelte, at da han havde faaet en lille Fortjeneste paa tilfældigt Arbejde, ønskede han ikke at modtage anden Rate, og det var hans Haab snarest muligt at tilbagebetale første Rate. Der siges saa, at da Tilførslerne her til Landet efter 1. April foregik omtrent normalt, var der ikke nogen Grund til for Frederiksbergs Vedkommende at forny Loven. I øvrigt har der jo været en Hjælpekasse, som allerede før denne Lov kom, tog sig af disse Sager, og man gør udtrykkelig opmærksom paa, at det, der for Frederiksbergs Vedkommende har været det uheldige ved den særlige Hjælp til de mindre næringsdrivende, var netop, at man fastslog en Maksimumstakst, som i Realiteten var en Minimumstakst for en Mængde Mennesker, og paa den anden Side, at der meget ofte var Tilfælde, hvor der trængtes til langt mere Hjælp, end der kunde ydes efter Lovens Bestemmelser, medens derimod saadan Hjælp kunde ydes som almindelig Hjælpekassehjælp.

Det forekommer mig, at efter disse Oplysninger er den stærke Dom, som Ordføreren for Erhvervspartiet har udtalt, ganske uberettiget. Det er mærkeligt saaledes at stille en enkelt Kommune frem til almindelig Bespottelse ved at bruge saa stærke Udtryk. Jeg maa paa det bestemteste tilbagevise de Udtalelser, som Erhvervs partiets Talsmand her har fremsat.

Anden Næstformand (Alfred Christensen): Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden: